

VERENIGING IN DE KIJKER: ZANGKOOR KORILE.

Door de eeuwen heen werd er duchtig gezongen door de Leestenaars. Een zangkoor bracht altijd mensen bij elkaar en leerde je Leest of nieuwe mensen kennen.

Het bestaan van een zangkoor moet zeker al voor 1900 genoteerd worden want in dat jaar bestond het zangkoor "St. Ceciliakring" reeds. Voor , tijdens en tussen de twee wereldoorlogen werd er gerepeteerd, gezongen en "geteerd". Alfons Hellemans stond gekend als de dirigent en Edward Fierens als organist. Bekende en trouwe koorleden waren Meester Selleslagh, Florent Mertens, Felix Van der Hasselt, Richard Van Praet, Bert Huys, Viktor De Laet, Mon Mertens , Jos De Smet, Louis Verbruggen en Viktor Selleslagh.

Na WO 2 werd de vereniging omgedoopt tot het koor: "St. Gregorius".

In 1957 werd binnen de fanfare het zangkoor "St. Cecilia" opgericht. Ze luisterden vooral Palmzondagconcerten op.

Het kerkkoor werd ondertussen gedirigeerd door Rik Lauwens en Maria Plasqui-Phlipppo met als organist Luc Plasqui.

In 1994 ontstond het koor: "KORILE" dat tot voor de pandemie nog actief was.

In een interview met de oud-secretaris Maurice Van de Sande kijken we terug op haar bestaansgeschiedenis.

1.Hoe is het koor ontstaan?

Het koor Korilé zag het levenslicht in 1994 en heeft zijn ontstaan te danken aan het toenmalige kerkkoor dat onder de vakkundige leiding stond van Jan De Decker. Die Jan, ook een verdienstelijk muzikant bij de fanfare St. Cecilia -thans brassband St. Cecilia- had een neus voor muziek maar ook voor mooie koorstemmen. Hij moet vast gedacht hebben: die stemmen enkel laten dienen om enkel kerkdiensten en uitvaarten op te luisteren, dat zou zonde zijn. Als we nu eens naast het kerkkoor een tweede koor zouden oprichten met een meer gevarieerd programma van profane en religieuze muziek. En zo geschiedde. Leden van het kerkkoor stapten mee in het nieuwe avontuur. Een nieuw koor was geboren. Jan had nog al wat familieleden, vrienden en kennissen. In een mum van tijd groeide het nieuwe koor uit tot wel zo'n 35 leden en zelfs meer. Het merendeel om niet te zeggen alle koorleden waren Leestenaars. Het nieuwgeboren koor moest nog een naam krijgen. Het bestuur met als voorzitter Marc Keulemans, bijgestaan door Adrienne Pepermans, Chris Desmet, wijlen Griet De Gryse, staken de wijze hoofden bij elkaar. Na overleg werd het koor genoemd naar een Vlaamse componist uit de 16de eeuw: Orlando di Lasso ofte Orlandus Lassus. Jan had al van bij het begin laten weten dat hij het dirigeerstokje maar tijdelijk zou hanteren en wij op zoek moesten naar een andere dirigent. Die vonden we in Puurs. Ene Wim Van Ranst. Onder zijn leiding heeft het koor tal van successen geoogst. Onder zijn bewind had een van de bestuursleden waarschijnlijk eens op onze pastoor pater Van Aken, ook gekend als de "Miene", gepinkt en het gedaan gekregen dat Orlandus Lassus met Posse Leest de 10 uren-mis mocht opluisteren. Die 10 uren-mis was dé echte hoogmis van Pasen en die werd dus voortaan door Orlandus Lassus opgeluisterd, tot grote ergernis van het toenmalige kerkkoor. Niettegenstaande wij ook trouw bleven aan het kerkkoor, konden de diehards van het kerkkoor het niet verkroppen en kwamen die paasmaandag dus niet supporteren. Het koor kende zo'n succes dat er ook nog een 40-koppig kinderkoor bijkwam onder de leiding van Els Van den Bossche en ook nog een jongenskoor maar dat was een minder lang leven beschoren. Wim wilde dat kinderkoor naar zijn hand zetten en naar een hoger niveau tillen,

naar analogie van zijn kinderkoor de Gregoriaantjes dat hij in Boom dirigeerde. Dat viel niet in goede aarde en zal wellicht meegespeeld hebben dat Wim na 4 jaar het dirigerestokje neerlegde. Dan maar op zoek naar een nieuwe dirigent. Die vonden we bij Peter De Maeyer een Mechelaar. En zoals dat vaak in verenigingen gaat bracht hij aanhangers mee onder de vorm van zangers en zangeressen. Anderen vielen dan weer af. Ook met hem hebben we schitterende momenten beleefd zoals het Afrikaanse concert en een uitvoering van "Phantom of the opera". De keerzijde van de medaille was wel dat de mis van Possse Leest nog éénmaal door ons koor werd verzorgd en na een 2de poging roemloos ten onder ging wegens weinig religieuze inbreng. Immers onze dirigent had geen kaas gegeten van misuitvoeringen. Na een drietal jaar was zijn liedje ook uitgezongen bij Korilé. Korilé ja, want Orlandus Lassus was inmiddels een beetje noodgedwongen van naam veranderd. Immers iemand had ons gevraagd een werk uit te voeren van Orlandus Lassus. Maar dit was wat hoog gegrepen omdat er te weinig koorleden voldoende muziekkennis onder de knie hadden om dergelijke moeilijke composities aan te kunnen.

2.Hoe kwam nu die naam Korilé tot stand?

Er werd een soort referendum uitgeschreven en diegene die met het origineelste voorstel voor de pinnen kwam had gewonnen. Wijlen Inge Van Aken kwam als winnares uit de bus: KORILE was haar idee, wat gewoon de afkorting is van **KOORInLEest**. Heidi De Nef uit Walem was de volgende dirigente in de rij. Ook zij tilde ons koor naar een hoger niveau met tal van mooie uitvoeringen. Doch zij bleek dan weer wat te hoog gegrepen voor onze arme koorkas. Jammer. Dan maar weer op jacht naar een andere dirigent. Het werd Carlo Claes, die elke dinsdagavond van het verre Sint Niklaas naar Leest kwam om ons wat wegwijs te maken in vooral klassiek getinte maar toch ook andere wereldmuziek. We hoorden hem nog zeggen: een dirigent gaat zo'n 5 à 6 jaar mee in een koor. Wij hebben hem uiteindelijk 13 jaar in ons midden gehad. Wij waren stilaan wat uitgekeken op zijn repertoire en hij voelde ook aan dat er barsten kwamen in het huwelijk en diende in alle vriendschap zijn ontslag in. Dan weer op zoek naar een volgende dirigent en die vonden we verrassend vlug in een jonge gast met de naam Roel Meere. Die man, die wellicht hoge ambities koesterde met ons koor ging als een wervelwind door de partituren. Wij snakten naar adem. Hij wilde vooruit met het koor en deed optredens die allesbehalve echt afgewerkt waren. Ook weer geen spek voor onze bek. En dus hebben we weerom in alle vriendschap afscheid van genomen van Roel. En toen was er het coronavirus, dat tot op de dag vandaag roet in het eten kwam gooien en tot op heden zitten we nog zonder enig vooruitzicht. Of we nog gaan opstarten is nog een vraagteken, rekening houdend met dat we allemaal een stuk ouder zijn geworden en op onze stemmen sleet begint te komen. Ouderen vallen af en jonge stemmen komen er helaas niet meer bij wegens weinig interesse en het overtollige aanbod van andere activiteiten. "We will see..." Mocht het niet meer lukken, dan hebben we nog altijd onze talrijk opgenomen CD's om onze gloriemomenten te herbeleven.

3.Hoe kijk je na deze verplichte adempauze terug op jullie werking?

Als we die 26 jaar overschouwen, mogen we tevreden terugblikken. Naast de muziek, deden we jaarlijks nog andere activiteiten zoals onze jaarlijkse fietstocht of een andere activiteit en ons ledenfeest mocht niet ontbreken en zo bleef/blijft de sfeer binnen het koor fijn en de

bekommernis voor elkaar levendig. Het moet wel gezegd dat ons koor geëvolueerd van een echt Leests koor naar een koor waar mensen van andere gemeentenen en steden naartoe komen om hun beste beentje voor te zetten en om de gezellige sfeer op te snuiven. Zelf zijn we amper nog met 5 echte Leestenaars, de rest zijn welgekomen “immigranten” van uit de 4 windstreken. Het zal in vele andere verenigingen wel niet anders zijn zeker?

4. Kan een nieuwe, jonge dirigent geen soelaas brengen waardoor er automatisch meer jongeren zullen afkomen? Misschien kan je langs deze weg een oproep doen?

Alle ideeën zijn welkom en we kunnen nu en na Corona niet hard genoeg roepen en smeken: **kom bij ons zingen!**

We polsten ook bij Nadine Goosens, de dirigente van het huidige kerkkoor, hoe zij in deze bizarre tijden voor uitvoerende kunstenaars het hoofd boven water houden.

N.G.: In de maand mei 2018 kreeg ik de vraag of ik het kerkkoor van Leest wou dirigeren omdat Maria, de echtgenote van de organist, even out was. Ik leidde toen nog “Het Verrijzeniskoor” te Mechelen. Ik nam het aanbod aan en zo ben ik tot op heden nog hun keifiere koorleidster.

Het zijn één voor één unieke koorleden. Ze houden van zingen, van mekaars samenzijn en van Gregoriaanse gezangen en het aanleren van nieuwe uitvaart en/of kerkliederen.

Corona heeft onze zang enigszins belemmerd maar de goesting is nog bij éénieder koorlid aanwezig. We hebben het afgelopen jaar ,met de mogelijkheden die er waren, contact gehouden wat maakt dat we morgen zonder enig probleem de draad weer kunnen oppakken. We hebben zelfs tussen de lockdowns door gerepeteerd met ons mondmasker op en anderhalve meter afstand van elkaar. Een geweldige prestatie voor koorleden tussen de 67 en 88 jaar oud. Hun toewijding is niet te evenaren! En als het toegelaten was, gingen we na een repetitie of viering een drankje nuttigen bij de Leestse café-uitbaters waar we welkom zijn.

Met hart en ziel zullen we terug de zaterdaagse kerkvieringen en uitvaarten verzorgen want er gaat niets boven de zangstem. Ze raakt , ze ontroert, ze maakt stil, ze geeft hoop en troost. Dat is mijn overtuiging en bezieling en ik mag zeggen dat het kerkkoor het beste kerkkoor van Leest en omgeving is (lacht ze). We staan te popelen om het samenhorigheidsgevoel terug te mogen beleven via het liturgische lied en om die beleving door te geven aan de Leestse gemeenschap.

“Zijn ze in Leest dan uitgezongen?”

Heb je een nieuw en sprankelend idee om samen te zingen bij Korile? Neem contact op met lamberts.marc@telenet.be Zij verwachten jou!

Wie zich liever in de sacrale gezangen wil inwijden neemt via nad.goos@telenet.be contact voor het kerkkoor.